

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu VII Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anna Nowińska

Sędziowie: SSO Bożenna Kaczorowska

SSO Ryszard Kozłowski (ref.)

Protokolant : Małgorzata Miodońska

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2014 r. we Wrocławiu - na rozprawie

sprawy z powództwa R. S.

przeciwko Agencji Pracy (...) Spółka z o.o. we W.

o odszkodowanie

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 30 października 2013 r. sygn. akt X P1059/12

I. oddala apelację,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Powód R. S. w pozwie skierowanym przeciwko (...) Sp. z o.o. we W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz 5 511, 92 € tj. kwoty 22 929,72 zł z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia odpisu pozwu, tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa powód domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 16.405,52 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy bez zachowania okresu wypowiedzenia w wysokości odpowiadającej 2,5 miesięcznemu wynagrodzeniu z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu potrąconej z wynagrodzenia kwoty 1850 zł - łącznie 18.255,53 zł cofając żądanie pozwu ponad wymienioną kwotę.

Wyrokiem z dnia 30 października 2013 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieście Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zasądził od strony pozwanej Agencji Pracy (...) Sp. z o.o. we W. na rzecz powoda R. S. kwotę 16.405,53 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 1.12.2012 r. do dnia zapłaty (pkt I), zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.850 zł tytułem zwrotu potrąconego wynagrodzenia za pracę wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22.08.2013 r. do dnia zapłaty (pkt II), umorzył postępowanie w pozostałej części (pkt III), zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 510 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt IV), zasądził od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia -

Śródmieścia) kwotę 912,77 zł tytułem stosunkowej opłaty od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy (pkt V), wyrokowi w pkt I nadał rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 6.562,21 zł tj. do wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda (pkt VI).

Sąd Rejonowy ustalił, że powód był zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę tymczasową na czas określony od dnia 11 czerwca 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. Miesięczne wynagrodzenie powoda wynosiło 6.562,21 zł. Pozwana dokonała potrącenia za przegląd i naprawę pojazdu powoda z wynagrodzenia powoda za miesiąc wrzesień oraz październik 2012 r. kwoty 1 850 zł. Powód nie wyraził zgody na dokonanie tego potrącenia. Powód pracował w N.. Od dnia 17 września 2012 r. do dnia 30 września 2012 r. cała ekipa została wysłana na urlop wypoczynkowy. W jego trakcie z powodu bólu kręgosłupa powód otrzymał zwolnienie lekarskie na okres od 17 września 2012 r. do 23 września 2012 r. o którym poinformował kierownika działu kadr mailem oraz przesłał zwolnienie. Kolejne zwolnienie lekarskie powód otrzymał od 24 września 2012 r. do 30 września 2012 r., a następnie od 1 października 2012 r. do 8 października 2012 r. W dniu 8 października 2012 r. powód był na wizycie w Poradni Neurologicznej, a w dniu następnym w Poradni Ogólnej otrzymał kolejne zwolnienie na okres od 8 października 2012 r. do 15 października 2012 r. W dniu 9 października 2012 r. powód powiadomił pozwaną mailem o przyczynach nieobecności i wysłał zwolnienie drogą pocztową. W wyniku kontroli przeprowadzonej przez lekarza orzecznika ZUS zwolnienia lekarskiego za okres od dnia 01.10.2012 r. do 08.10.2012 r. decyzją ZUS z dnia 10.12.2012 r. stwierdzono, że niezdolność powoda do pracy ustała z dniem 05.10.2012 r. i odmówiono wypłaty zasiłku chorobowego za okres 06.10 do 07.10.2012 r. (sobota, niedziela). Zwolnienie lekarskie powoda za okres od 08.10.2012 r. do dnia 15.10.2012 r. nie zostało zakwestionowane przez ZUS. Z dniem 08.10.2012 r. pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę tymczasową bez wypowiedzenia z powodu ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych polegających na nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy.

Sąd Rejonowy uznał, że brak precyzyjnego, zrozumiałego i odpowiadającego prawu wskazania pracownikowi przyczyny wypowiedzenia stanowił wadę dokonanego rozwiązania umowy i prowadził do usprawiedliwionego wniosku, że taka czynność pracodawcy naruszała przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę. Ponadto przeprowadzone postępowanie wykazało, że podana przez pozwaną przyczyna była także nierzeczywista. Powód w sposób skuteczny usprawiedliwił swoją nieobecność w pracy w dniu 8 października 2012 r. (z zeznań świadka wynika, że w przyczynie rozwiązania umowy chodziło właśnie o nieobecność powoda w pracy w tym dniu i nie uprzedzenie o tej nieobecności), gdyż 9 października 2012 r. poinformował pozwaną drogą mailową o przyczynach nieobecności oraz wysłał pocztą zwolnienie lekarskie, co jest zgodne z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 15 maja 1996 r. (Dz. U. Nr 60, poz. 281). Powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego Sąd Rejonowy wskazał, że nawet gdyby przyjąć, że powód z opóźnieniem powiadamiał i składał zwolnienia lekarskie, to przyczyna ta nie mogłaby stanowić podstawy rozwiązania umowy o pracę w trybie art. 52 k.p. W oparciu o art. 56 § 1 k.p. w zw. z art. 58 k.p. Sąd zasądził na rzecz powoda odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia za czas do którego umowa miała trwać tj. od 8 października 2012 r. do 31 grudnia 2012 r. w kwocie 16.405,52 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej. W zakresie roszczenia powoda o zasądzenie potrąconej z wynagrodzenia kwoty 1850 zł Sąd uznał, że potrącenie zostało dokonane przez pracodawcę z naruszeniem obowiązujących przepisów, więc żądanie powoda jest w pełni uzasadnione.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona pozwana zaskarżając go w części tj. w pkt I ponad 1851,92 zł czyli w zakresie kwoty 14.553,61 zł zasądzonej od strony pozwanej na rzecz powoda tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 1 grudnia 2012 r., w pkt IV i w pkt V. Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1. naruszenie prawa materialnego tj. art. 56 § 1 w zw. z art. 58 k.p. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, iż w sytuacji rozwiązania przez stronę pozwaną umowy o pracę z powodem bez zachowania okresu wypowiedzenia powodowi przysługuje odszkodowanie z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia w wysokości wynagrodzenia za czas, do którego umowa miała trwać, podczas gdy odszkodowanie to przysługuje powodowi w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia przewidziany w umowie o pracę tj. za okres jednego tygodnia, zgodnie treścią umowy o pracę łączącą strony

2. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. poprzez ich zastosowanie i zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania od strony pozwanej, podczas gdy istniały podstawy do częściowego tylko uwzględnienia żądania powoda co do kwoty 1851,92 zł i oddalenia powództwa w części ponad tę kwotę, a co za tym idzie do wzajemnego zniesienia kosztów postępowania pomiędzy stronami lub ich stosunkowego rozdzielenia zgodnie z art. 100 k.p.c.

Wskazując na powyższe strona pozwana wniosła o zmianę w całości pkt I zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kwoty 1.851,92 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 1 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty i oddalenie powództwa w pozostałym zakresie tj. co do kwoty 14.553,61 zł, zmianę pkt IV wyroku poprzez zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem I instancji według norm przepisanych liczonych od kwoty 1851,92 zł, zmianę pkt V zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów opłaty sądowej od pozwu obliczonej od kwoty 1851,92 zł oraz zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja strony pozwanej nie zasługiwała na uwzględnienie, a wyrok Sądu Rejonowego jest prawidłowy.

Sąd I instancji przeprowadził stosowne postępowanie dowodowe, poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, znajdujące potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, wydał trafny wyrok i uzasadnił go zgodnie z wymogami art. 328 § 2 k.p.c. Sąd Rejonowy w prawidłowy sposób dokonał oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego tj. zeznań świadka, przedłożonych dokumentów, na podstawie którego ustalił stan faktyczny, a zarzuty stawiane przez stronę pozwaną stanowiły polemikę z trafnym rozstrzygnięciem Sądu i nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd I instancji trafnie ustalił, że strona pozwana podejmując decyzję o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę w trybie art. 52 k.p. naruszyła prawo powołując po pierwsze przyczynę zbyt ogólną, a nadto nierzeczywistą. Powód przebywał na zwolnieniach lekarskich w okresie od 17 września 2012 r. do 23 września 2012 r., od 24 września 2012 r. do 30 września 2012 r., od 1 października 2012 r. do 8 października 2012 r., a następnie od 8 października 2012 r. do 15 października 2012 r. informując stronę pozwaną o przyczynie nieobecności w pracy oraz przesyłając zwolnienia lekarskie drogą pocztową. Wprawdzie ZUS uznał, że niezdolność do pracy powoda ustała z dniem 5 października 2012 r. i odmówił wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 6 października 2012 r. do 7 października 2012 r., jednak nie zakwestionował zwolnienia od dnia 8 października 2012 r., więc przyczyna podana w rozwiązaniu umowy o pracę w rzeczywistości nie istniała. Powód posiadał zwolnienie lekarskie na czas choroby, w tym na dzień 8 października 2012 r., zatem jego nieobecność w pracy we wskazanym okresie nie była nieusprawiedliwiona. Strona pozwana rozwiązała zatem z powodem umowę o pracę bez uzasadnionej i rzeczywistej przyczyny, co stanowiło podstawę do skorzystania przez pracownika z przysługujących mu uprawnień wynikających z niezgodnego z prawem rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę bez wypowiedzenia, w tym do żądania odszkodowania.

Podstawę prawną roszczenia o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę przez pracodawcę bez zachowania okresu wypowiedzenia stanowi art. 56 § 1 k.p. w zw. z art. 58 k.p. Zgodnie z art. 58 k.p. odszkodowanie, o którym mowa w art. 56 k.p., przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia. Jeżeli rozwiązano umowę o pracę, zawartą na czas określony albo na czas wykonania określonej pracy, odszkodowanie przysługuje w wysokości wynagrodzenia za czas, do którego umowa miała trwać, nie więcej jednak niż za 3 miesiące. Przepis ten wprowadza wśród umów o pracę wyraźny mechanizm dyferencyjny. Jego zdanie drugie ma charakter enumeratywny i określa odszkodowanie tylko za rozwiązanie bez wypowiedzenia umów w nim bezpośrednio przewidzianych, tj. umowy na czas określony i umowy na czas wykonywania określonej pracy. Uprawniona jest zatem a contrario konstatacja, iż zdanie pierwsze art. 58 k.p. odnosi się do wszystkich innych kategorii umów o pracę tj.

umowy na czas nieokreślony i na okres próbny. Na mocy art. 58 zdanie pierwsze k.p. odszkodowanie należy się w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia, a jeśli chodzi o umowy przewidziane w zdaniu drugim art. 58 k.p., to omawiane tutaj odszkodowanie przysługuje w wysokości wynagrodzenia za czas, do którego umowa miała trwać, jednak nie więcej niż za 3 miesiące. (Krzysztof W. Baran Komentarz do art. 58 k.p. WKP 2012).

Powód był zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas określony -do 31 grudnia 2012 r., zatem w jego przypadku Sąd Rejonowy prawidłowo orzekł o odszkodowaniu w oparciu o zdanie drugie wskazanego artykułu. Skoro do zakończenia jego umowy o pracę pozostało 2 miesiące i 25 dni, to właśnie za ten okres przysługiwało mu skuteczne roszczenie o odszkodowanie, a art. 13 ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych z dnia 9 lipca 2003 r. (Dz.U.2003.166.1608) nie miał w tym przypadku zastosowania.

Z uwagi na powyższe uznać należało, że wyrok Sądu I instancji odpowiada prawu, a wysokość zasądzonego odszkodowania wynika z obowiązującego prawa, zatem w takiej sytuacji nie można mówić o naruszeniu zasad współżycia społecznego z art. 8 k.p.

W świetle powyższego nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut apelacji dotyczący kosztów procesu zasądzonych od strony pozwanej na rzecz powoda. Sąd Rejonowy prawidłowo zastosował przepisy dotyczące kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Skoro apelacja strony pozwanej okazała się bezzasadna, to na zasadzie art. 385 k.p.c. podlegała oddaleniu, co skutkowało orzeczeniem jak w pkt I sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd Okręgowy oparł na dyspozycji art. 98 k.p.c. oraz rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U.2013.490 -j.t.).